

Περίεργη συνθήκη ο αποκαλούμενος και ως μηχανοκίνητος αθλητισμός. Χάζευα τα πλάνα, διάστικτα από τις σταγόνες βροχής που είχαν σταμπάρει τον τηλεοπτικό φακό. Πρόσεχα το χαρούμενο πρόσωπο του Γερμανού παγκόσμιου πρωταθλητή. Πρόσωπο σχεδόν παιδικό.

Καμία σχέση με το πρόσωπο εκείνου, που πέτυχε για πρώτη φορά το κατόρθωμα των τριών συνεχόμενων τίτλων. Του Juan Manuel “*El Chueco*” Fangio. Όταν ο μαέστρος έπαιρνε τον τρίτο συνεχόμενο τίτλο, τέταρτο στην καριέρα του, ήταν 45 χρονών, είκοσι χρόνια μεγαλύτερος από τον φετινό εστεμμένο.

Ελάχιστη σχέση επίσης και με τον δεύτερο, τη χρονική τάξη, που κατάφερε κάτι ανάλογο. Ο Γερμανός ρέκορντμαν ήταν σχεδόν 32 όταν το 2000 κέρδιζε τον τρίτο του τίτλο, τον πρώτο με την Scuderia. Θα ακολουθούσαν άλλοι 4 οι οποίοι τον κατέτασσαν στην κορφή των διακρίσεων όλων των εποχών ανάμεσα στους πιλότους της F1

Παρατηρούσα τις αγκαλιές που αντάλλαξαν Schumi & Vettel στο χώρο που ζυγίζονταν οι οδηγοί. Ο πρεσβύτερος είχε απονείμει στον νεότερο κάποιο έπαθλο όταν παιδί ακόμα, ξεκινούσε την καριέρα του. Τότε που ο Vettel θα είχε τον Schumacher, πόστερ στο παιδικό του δωμάτιο.

Το άρθρο αυτό αποτελεί προϊόν της συνεργασίας μεταξύ του Πρωτοδικού Αθηνών και του δικαστή ομοεπιστημονικού κλάδου της Αθλητικής Ομοσπονδίας Ελλάδας. Το κείμενο αποτελεί προϊόν της συνεργασίας μεταξύ του Πρωτοδικού Αθηνών και του δικαστή ομοεπιστημονικού κλάδου της Αθλητικής Ομοσπονδίας Ελλάδας.